

32004D0418

L 151/86

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

10.6.2004

**DECIZIA COMISIEI
din 29 aprilie 2004**

**de stabilire a orientărilor pentru gestionarea Sistemului European de schimb rapid de informații (RAPEX)
și pentru notificările prezentate în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2001/95/CE**

[notificată cu numărul C(2004) 1676]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2004/418/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 pentru siguranța generală a produselor ⁽¹⁾, în special articolul 11 alineatul (1) al treilea paragraf,

după consultarea comitetului instituit prin articolul 15 din Directiva 2001/95/CE,

întrucât:

- (1) Directiva 2001/95/CE instituie un Sistem european de schimb rapid de informații (RAPEX) în vederea realizării schimbului rapid de informații între statele membre și Comisie cu privire la măsurile și acțiunile care vizează produsele care prezintă un risc ridicat pentru sănătatea și siguranța consumatorilor.
- (2) RAPEX contribuie la prevenirea aprovizionării consumatorilor cu produse care prezintă un risc ridicat pentru sănătatea și siguranța acestora, facilitează monitorizarea eficienței și consecvenței acțiunilor de supraveghere a pieței și de aplicare a dispozițiilor legale în statele membre și asigură o bază pentru identificarea nevoilor de acțiune la nivel comunitar.
- (3) Procedura de notificare prevăzută la articolul 11 din Directiva 2001/95/CE prevede schimbul de informații dintre statele membre și Comisie cu privire la măsurile și acțiunile care vizează produsele periculoase care nu prezintă un risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor.

(4) În vederea realizării în mod eficient a procedurilor de notificare prevăzute de Directiva 2001/95/CE de către Comisie și autoritățile competente ale statelor membre, se impune punerea în aplicare a dispozițiilor relevante din directiva menționată, în special a conceptului de risc grav și de riscuri ale căror efecte nu depășesc sau nu pot depăși teritoriul unui stat membru, dar care pot fi de interes pentru toate statele membre.

(5) Pentru a facilita funcționarea sistemului RAPEX și a procedurii de notificare prevăzute la articolul 11, orientările trebuie să cuprindă un formular de notificare standard și criterii de clasificare a notificărilor în funcție de gradul de urgență a acestora. De asemenea, orientările trebuie să stabilească normele de funcționare, inclusiv termenele limită pentru diferitele etape ale procedurilor de notificare.

(6) Orientările trebuie să se adreseze autorităților naționale desemnate ca puncte de contact în cadrul sistemului RAPEX și care răspund de procedura de notificare prevăzută la articolul 11 din Directiva 2001/95/CE. Comisia trebuie să folosească orientările drept document de referință pentru gestionarea sistemului RAPEX și a procedurii de notificare prevăzute la articolul 11,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta, Comisia adoptă orientări pentru a completa Directiva 2001/95/CE în vederea gestionării Sistemului european de schimb rapid de informații (RAPEX) și a notificărilor prezentate în conformitate cu articolul 11 din directiva menționată.

Orientările sunt prevăzute de anexa la prezenta decizie.

⁽¹⁾ JO L 11, 15.1.2002, p. 4.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 29 aprilie 2004.

Pentru Comisie

David BYRNE

Membre al Comisiei

ANEXĂ

ORIENTĂRI

pentru gestionarea Sistemului european de schimb rapid de informații (RAPEX) și pentru notificările prezentate în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2001/95/CE

CUPRINS

1. Introducere
2. Domeniul general de aplicare a sistemului RAPEX
3. Criterii de identificare a riscului grav
4. Conținutul notificărilor RAPEX
5. Termenele limită pentru înaintarea și transmiterea notificărilor RAPEX
6. Acțiunile întreprinse ca urmare a notificărilor RAPEX
7. Examinarea notificărilor de către Comisie
8. Rețeaua pentru schimburi de informații în cadrul RAPEX
9. Coordonarea dintre RAPEX și alte mecanisme de notificare
10. Notificări în conformitate cu articolul 11 din Directiva pentru Siguranța Generală a Produselor (DSGP)

ANEXE

- I: Formularul de notificare
- II: Formularul de reacție la o notificare
- III: Formularul de notificare pentru jucării
- IV: Termenele limită pentru punctele naționale de contact
- V: Termenele limită pentru punctul de contact al Comisiei

1. INTRODUCERE

1.1. Contextul și obiectivele orientărilor

Directiva 2001/95/CE ⁽¹⁾ pentru siguranța generală a produselor (DSGP) instituie un Sistem european de schimb rapid de informații (RAPEX) pentru schimbul rapid de informații dintre statele membre și Comisie cu privire la măsurile și acțiunile care vizează produsele destinate consumatorilor care prezintă un risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor, în măsura în care legislația comunitară nu conține dispoziții specifice cu același scop.

De asemenea, procedura de notificare prevăzută la articolul 11 din DSGP este destinată schimbului de informații dintre statele membre și Comisie cu privire la măsurile și acțiunile care vizează produsele destinate consumatorilor care nu prezintă un risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor.

Aceste proceduri se înscriu în cadrul dispozițiilor DSGP care urmăresc garantarea unei executări eficiente și consecvente a cerințelor de siguranță aplicabile.

Obiectivele sistemului RAPEX sunt următoarele:

- (a) de a asigura un schimb rapid de informații între statele membre și Comisie privind măsurile și acțiunile întreprinse cu privire la produsele destinate consumatorilor din cauza unui risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor;
- (b) de a informa statele membre și Comisia cu privire la existența unui risc grav, chiar înainte de a adopta măsuri sau de a întreprinde acțiuni în acest sens;
- (c) de a obține și a transmite tuturor statelor membre informațiile privind acțiunile întreprinse pe baza informațiilor schimbate de către statele membre destinate,

cu scopul:

- (a) de a împiedica aprovizionarea consumatorilor cu produse care prezintă un risc grav pentru sănătatea și siguranța acestora și, dacă este necesar, de a le retrage de pe piață sau de a solicita returnarea acestora de către consumatori;
- (b) de a facilita monitorizarea eficienței și consecvenței activităților de supraveghere a pieței și de aplicare a dispozițiilor legale în statele membre;
- (c) de a identifica nevoia de acțiune la nivel comunitar și de a asigura baza necesară în acest scop, dacă este necesar;
- (d) de a contribui la aplicarea consecventă a cerințelor comunitare privind siguranța produselor și la funcționarea corespunzătoare a pieței interne.

Mecanismul de notificare prevăzut la articolul 11 din DSGP facilitează de asemenea prevenirea aprovizionării consumatorilor cu produse periculoase (care nu prezintă un risc grav) și monitorizarea activităților de supraveghere a pieței în statele membre.

DSGP prevede „instituirea unor orientări neobligatorii cu scopul de a preciza criteriile simple și clare și norme practice, care se pot modifica pentru a fi completate, îmbunătățite sau adaptate având în vedere experiența acumulată și noile evoluții, pentru a facilita utilizarea eficientă a sistemului RAPEX de către Comisie și de către autoritățile competente din statele membre ⁽²⁾”; cu alte cuvinte, aceste orientări au scopul de a facilita aplicarea în mod eficient și consecvent a dispozițiilor DSGP privind procedurile de notificare.

Obiectivele prezentelor orientări sunt următoarele:

- (a) de a delimita domeniul de aplicare a RAPEX din punct de vedere operațional, prin
  - stabilirea unui cadru conceptual pentru dispozițiile directivei privind produsele care prezintă riscuri grave și, în special, stabilirea criteriilor de aplicare a conceptului de „risc grav”;
  - îndrumare cu privire la tipurile de măsuri, acțiuni și situații care trebuie notificate;
  - îndrumare privind modalitățile de notificare a Comisiei cu privire la măsurile luate de producători sau de distribuitori în mod voluntar, de comun acord cu autoritățile sau la solicitarea autorităților în cauză;
  - stabilirea criteriilor de identificare a „evenimentelor locale” (cazuri în care efectele riscului vizat nu depășesc sau nu pot depăși teritoriul unui stat membru) care pot prezenta interes pentru toate statele membre, caz în care evenimentele menționate trebuie notificate;
  - stabilirea criteriilor pentru notificarea informațiilor privind produsele periculoase către Comisie, înainte ca un stat membru să decidă să ia măsuri sau să întreprindă acțiuni în acest sens;
  - identificarea produselor care fac obiectul unor sisteme echivalente specifice de schimb de informații și, prin urmare, care sunt excluse din domeniul de aplicare a sistemului RAPEX;
  - clasificarea și indexarea notificărilor în funcție de gradul de urgență a acestora.

⁽¹⁾ JO L 11, 15.1.2002, p. 4.

⁽²⁾ În contextul prezentului document, termenul statele membre înseamnă toate statele care fac parte din Uniunea Europeană și, de asemenea, statele care sunt părți la Acordul SEE.

- (b) de a stabili conținutul notificărilor, în special informațiile și datele necesare, precum și formularele care urmează să fie utilizate pentru sistemul RAPEX;
- (c) de a stabili acțiunile de urmărire care trebuie întreprinse de către statele membre care primesc o notificare, precum și informațiile care trebuie furnizate cu privire la acțiunea de urmărire;
- (d) de a descrie modul în care Comisia trebuie să trateze notificările și informațiile privind activitățile de urmărire;
- (e) de a stabili termene limită pentru diferitele etape din cadrul proceselor RAPEX;
- (f) de a defini și a documenta toate normele practice care trebuie stabilite la nivelul Comisiei și al statelor membre pentru funcționarea sistemului RAPEX, precum și toate detaliile tehnice relevante.

De asemenea, aceste orientări oferă îndrumări cu privire la procedura de notificare prevăzută la articolul 11 din DSGP prin precizarea domeniului de aplicare a procedurii, prin stabilirea conținutului detaliat al notificărilor și prin stabilirea normelor de tratare și transmitere a notificărilor.

1.2. Statutul și evoluțiile ulterioare ale orientărilor

Statutul:

Prezentele orientări sunt principii operaționale. Comisia adoptă orientările, după consultarea statelor membre în cadrul Comitetului DSGP, hotărând în conformitate cu procedura consultativă.

Prin urmare, orientările constituie documentul de referință pentru aplicarea dispozițiilor DSGP privind sistemul RAPEX, precum și pentru notificările prezentate în conformitate cu articolul 11 din DSGP.

Evoluții ulterioare:

Este necesar ca prezentele orientări să fie adaptate în funcție de experiența acumulată și de noile evoluții. Comisia le va actualiza sau modifica, după caz, prin consultare cu comitetul menționat la articolul 15 din DSGP.

1.3. Destinatarii orientărilor

Prezentele orientări se adresează autorităților naționale ale statelor membre care au fost desemnate să participe la rețeaua RAPEX ca puncte de contact și care răspund de procedura de notificare prevăzută la articolul 11 din directivă. Comisia va utiliza aceste orientări ca document de referință pentru gestionarea sistemului RAPEX și pentru procedura de notificare prevăzută la articolul 11 din directivă.

2. DOMENIUL GENERAL DE APLICARE A SISTEMULUI RAPEX

2.1. Definierea produselor prevăzute de DSGP și stabilirea criteriilor de aplicare a acestei definiții pentru obiectivele sistemului RAPEX

Dispozițiile DSGP și în special procedura RAPEX se aplică produselor de consum care prezintă un risc grav pentru consumatori, în măsura în care nu există dispoziții specifice în legislația comunitară cu același scop. Printre produsele menționate de RAPEX se numără jucării, aparatură electrocasnică, brichete, articole pentru îngrijirea copiilor, automobile și pneuri etc.

Produsele prevăzute de DSGP sunt definite la articolul 2 litera (a) din directiva menționată:

„produs” înseamnă orice produs – inclusiv în contextul furnizării unui serviciu – care este destinat consumatorilor sau care ar putea fi utilizat de consumatori, în condiții previzibile în mod rezonabil, chiar dacă nu le este destinat acestora, și care este livrat sau oferit, cu titlu oneros sau gratuit, în cadrul unei activități comerciale și indiferent dacă este nou, uzat sau recondiționat.

Următoarele elemente au o relevanță deosebită:

- produsele trebuie să fie destinate și livrate sau puse la dispoziția consumatorilor sau
- produsele trebuie să fie susceptibile, în condiții previzibile în mod rezonabil, de a fi utilizate de consumatori, chiar dacă nu le sunt destinate. Trebuie să fie cuprinse și produsele care „migreză” dinspre utilizarea în scop profesional spre piața produselor destinate consumatorilor. Cu alte cuvinte, produsele care au fost inițial realizate pentru uz profesional și admise pe piață fiind destinate profesioniștilor și care ulterior sunt comercializate și pentru consumatori;

- produsele furnizate în cadrul unui serviciu: DSGP prevede de asemenea produsele furnizate sau puse la dispoziția consumatorilor în cadrul unui serviciu care le este asigurat. Produsele de consum sunt oferite frecvent în cadrul unor servicii (de exemplu, închirierea de echipamente). Echipamentul utilizat de furnizorul de servicii pentru a presta un serviciu nu intră în domeniul de aplicare a DSGP, în special în ceea ce privește echipamentul cu care consumatorii rulează sau se deplasează, în cazul în care acesta este operat de un furnizor de servicii.

2.2. *Produsele excluse din domeniul de aplicare a sistemului RAPEX deoarece intră sub incidența altor cerințe specifice și echivalente privind schimbul rapid de informații*

Următoarele produse sunt excluse din domeniul de aplicare a sistemului RAPEX deoarece intră sub incidența unor mecanisme echivalente de notificare instituite de legislația comunitară:

- produsele farmaceutice prevăzute de Directivele 75/319/CEE ⁽¹⁾ și 81/851/CEE ⁽²⁾;
- dispozitivele medicale implantabile active prevăzute de Directiva 90/385/CEE ⁽³⁾, dispozitivele medicale prevăzute de Directiva 93/42/CEE ⁽⁴⁾ și dispozitivele medicale de diagnostic in vitro prevăzute de Directiva 98/79/CE ⁽⁵⁾;
- alimentele și furajele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 178/2002 ⁽⁶⁾.

Informații suplimentare privind relația dintre diferite proceduri de notificare instituite de legislația comunitară sunt disponibile la capitolul 9.1 și în „Documentul explicativ privind relația dintre DSGP și anumite directive sectoriale ⁽⁷⁾”.

2.3. *Măsuri, decizii și acțiuni care trebuie notificate în cadrul sistemului RAPEX*

Articolul 8 din DSGP prevede o listă orientativă a diverselor tipuri de măsuri și acțiuni ale autorităților competente din statele membre care trebuie notificate în cadrul sistemului RAPEX. Aceste măsuri și acțiuni au următoarele obiective:

- de a impune condiții înainte de comercializarea unui produs;
- de a impune cerința ca produsele să fie marcate cu mesaje de avertizare privind orice riscuri;
- de a-i avertiza pe consumatori cu privire la riscul pe care îl prezintă un anumit produs;
- de a interzice temporar sau definitiv furnizarea, oferta de furnizare sau expunerea unui produs;
- de a organiza retragerea sau solicitarea de returnare a unui produs;
- de a da dispoziție producătorilor și distribuitorilor să retragă un produs, să solicite returnarea acestuia de către consumatori și să îl distrugă.

Alte măsuri și acțiuni pe care autoritățile le pot adopta sau întreprinde și pe care trebuie să le notifice sunt următoarele:

- acorduri cu producătorii și distribuitorii pentru a întreprinde acțiunile necesare în vederea evitării riscurilor prezentate de produse;
- acorduri cu producătorii și distribuitorii pentru a organiza în comun retragerea, solicitarea de returnare a produselor de către consumatori și distrugerea acestora sau orice alte acțiuni relevante;
- acorduri cu producătorii și distribuitorii pentru a coordona returnarea unui produs de către consumatori și distrugerea acestuia.

Statele membre notifică toate aceste măsuri, chiar dacă există posibilitatea inițierii unei proceduri de recurs împotriva acestora sau în cazul în care fac deja obiectul unei proceduri de recurs la nivel național sau al obligației de publicare. Statele membre trebuie să precizeze în notificare dacă măsura în cauză este definitivă (pentru că nu a fost contestată de producător sau de importator sau pentru că a fost confirmată) sau dacă este posibil să facă obiectul unei proceduri de recurs sau face deja obiectul unei proceduri de recurs în momentul respectiv. În orice caz, orice modificare ulterioară a statutului măsurii menționate trebuie comunicată Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 147, 9.6.1975, p. 13, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2000/38/CE (JO L 139, 10.6.2000, p. 28).

⁽²⁾ JO L 317, 6.11.1981, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2000/37/CE (JO L 139, 10.6.2000, p. 25).

⁽³⁾ JO L 189, 20.7.1990, p. 17.

⁽⁴⁾ JO L 169, 12.7.1993, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul CE nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

⁽⁵⁾ JO L 331, 7.12.1998, p. 1, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul CE nr. 1882/2003 (JO L 284, 31.10.2003, p. 1).

⁽⁶⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1, regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul CE nr. 1642/2003 (JO L 245, 29.9.2003, p. 4).

⁽⁷⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/revisedGPSD_en.htm

În conformitate cu articolul 5, producătorii și distribuitorii au obligația de a informa autoritățile naționale cu privire la acțiunile sau măsurile cu caracter voluntar pe care le întreprind pentru a preveni riscul pentru consumatori. Autoritățile trebuie să notifice Comisiei aceste măsuri cu caracter voluntar în cazul în care produsul menționat prezintă un risc grav (a se vedea capitolul 4.3).

2.4. Alte informații privind riscurile grave care pot face obiectul schimbului de informații în cadrul sistemului RAPEX

Statele membre pot informa Comisia cu privire la:

- orice informații privind existența unui risc grav în etapa precedentă deciziei de a adopta măsuri sau de a întreprinde acțiuni (articolul 12 punctul 1 al treilea paragraf). În astfel de situații, punctele de contact din cadrul sistemului RAPEX trebuie să informeze de asemenea Comisia cu privire la decizia finală;
- măsurile privind un anumit lot de produse care a fost retras de pe piață de către un stat membru din cauza unui risc grav și momentul în care toate elementele din lot au fost retrase de pe piață de statul membru în cauză;
- deciziile autorităților vamale de a bloca sau respinge produse la frontiera Uniunii Europene, în cazul în care produsul de consum blocat sau respins prezintă un risc grav. Punctele de contact trebuie să transmită aceste informații autorităților vamale proprii (a se vedea detalii la capitolul 8.3).

Comisia poate primi informații privind produsele care prezintă un risc grav pentru sănătatea consumatorilor din partea unor țări terțe sau prin sisteme echivalente de informare instituite de alte organizații care cuprind state nemembre ale Uniunii Europene. Comisia va evalua informațiile în cauză și le poate transmite statelor membre.

Aceste categorii de informații suplimentare care pot face obiectul schimbului de informații în cadrul sistemului RAPEX nu implică un răspuns formal din partea celorlalte state membre și nu se impune utilizarea unui formular standard.

2.5. Criterii de notificare a măsurilor privind riscurile care nu depășesc teritoriul unui stat membru

Măsurile și acțiunile privind riscurile ale căror efecte nu depășesc sau nu pot depăși teritoriul unui stat membru sunt excluse din domeniul de aplicare a sistemului RAPEX.

Cu toate acestea, în anumite cazuri, astfel de măsuri și acțiuni pot prezenta interes pentru autoritățile de control ale celorlalte state membre. Pentru a evalua dacă o măsură privind un risc cu efecte locale implică informații despre siguranța produsului care pot prezenta interes pentru alte state membre, autoritatea în cauză trebuie să ia în considerare, de exemplu, situația în care măsura este luată ca reacție la un nou tip de risc care nu a fost încă raportat în alte notificări sau în care măsura este legată de un nou risc rezultat dintr-o combinație de produse sau în cazul în care este vorba de un nou tip sau de o nouă categorie de produse periculoase.

Măsurile privind produsele second-hand comercializate de persoane particulare și produsele fabricate la comandă care prezintă un risc grav sunt excluse din domeniul de aplicare a sistemului RAPEX, în cazul în care statul membru care a luat măsura în cauză poate concluziona, pe baza informațiilor disponibile, că produsul respectiv nu se poate găsi în nici un alt stat membru.

Având în vedere libera circulație a produselor la nivel european, deschiderea economiei europene și comportamentul consumatorilor, care cumpără produse nu numai de pe piața națională, ci și în timpul vacanțelor petrecute în străinătate sau de pe internet, punctele de contact sunt încurajate să raporteze acțiunile întreprinse în cazul în care există incertitudini cu privire la relevanța sau interesul pe care riscul respectiv îl prezintă pentru alte state membre.

3. CRITERII DE IDENTIFICARE A RISCURILOR GRAVE

3.1. Definierea riscului grav de DSGP și obiectivele orientărilor privind riscurile grave

Riscul grav este definit la articolul 2 litera (d) din DSGP după cum urmează:

„risc grav înseamnă toate tipurile de riscuri, inclusiv cele ale căror efecte nu sunt imediate, care impun intervenția rapidă a autorităților publice”.

Această definiție a riscului grav se caracterizează prin două elemente. În primul rând, aceasta cuprinde toate tipurile de risc grav pentru consumatori determinate de un produs (pericole imediate, precum și potențiale riscuri pe termen lung); în al doilea rând, riscurile vizate sunt cele care impun o intervenție rapidă.

Următoarele subcapitole cuprind orientări generale necesare autorităților pentru a evalua gravitatea unui risc și pentru a decide dacă se impune o intervenție rapidă. Obiectivul este de a ajuta autoritățile să identifice cazurile în care se aplică conceptul de risc grav definit de DSGP. Orientările din prezentul capitol nu sunt exhaustive și nu iau în considerare toți factorii posibili. Autoritățile naționale trebuie să analizeze fiecare caz în parte în funcție de particularitățile acestuia, având în vedere criteriile stabilite în aceste orientări, precum și propria lor experiență și practică, orice alte considerente relevante și metode corespunzătoare.

3.2. Criterii pentru gravitatea riscurilor

Un produs de consum poate prezenta unul sau mai multe pericole intrinseci. Pericolele pot fi de diferite tipuri (chimice, mecanice, electrice, termice, de radiație etc.). Pericolul reprezintă potențialul intrinsec al produsului de a afecta sănătatea și siguranța utilizatorilor în anumite condiții.

Gravitatea fiecărui tip de pericol poate fi evaluată în funcție de criterii calitative și uneori cantitative, legate de tipul de efect negativ pe care îl poate produce.

Este posibil ca pericolul vizat să nu fie prezentat de fiecare produs în parte, ci doar de unele articole introduse pe piață. Pericolul poate fi în special legat de un defect care apare numai la unele produse de un anumit tip (marcă, model.....) introduse pe piață. În astfel de cazuri, trebuie să se analizeze probabilitatea ca produsul să prezinte defectul/pericolul respectiv.

Potențialul unui pericol de a se concretiza într-un efect negativ real asupra sănătății/siguranței depinde de măsura în care consumatorul este expus la acesta atunci când utilizează produsul în scopul destinat sau în condiții rezonabile pe întreaga durată de viață a produsului. Este de reținut că, în anumite cazuri, expunerea la anumite pericole poate implica mai multe persoane în același timp. În cele din urmă, atunci când se determină nivelul riscului prezentat de un produs prin combinarea gravității pericolului cu gradul de expunere, trebuie să se ia în considerare și capacitatea consumatorului expus de a preveni situația periculoasă sau de a reacționa la aceasta. Acest lucru depinde de indiciile asupra pericolului, de avertizările emise și de vulnerabilitatea consumatorului care ar putea fi expus.

Având în vedere considerentele anterioare, următoarea abordare conceptuală poate fi utilă funcționarilor din cadrul autorității de aplicare pentru a decide dacă o anumită situație periculoasă determinată de un produs de consum constituie un risc grav în conformitate cu DSGP.

Funcționarul în cauză trebuie:

- într-o primă etapă, să folosească tabelul A pentru a stabili gravitatea efectului unui pericol, în funcție de gravitatea acestuia și de probabilitatea de a se materializa în condițiile de utilizare luate în considerare, precum și gravitatea efectului potențial asupra sănătății/siguranței în raport cu proprietățile intrinseci periculoase ale produsului;
- într-o a doua etapă, să folosească tabelul B pentru a evalua în continuare gravitatea efectului în funcție de tipul de consumator și, în cazul adulților normali, dacă produsul prezintă avertizări și măsuri de precauție corespunzătoare și dacă pericolul este suficient de evident pentru a putea stabili nivelul de risc din punct de vedere calitativ.

Tabelul B indică gravitatea efectului din tabelul A pentru care există o situație de risc grav și pentru care autoritățile de control urmează să întreprindă o acțiune rapidă.

Tabelul A:

Estimarea riscului: gravitatea și probabilitatea efectelor negative asupra sănătății/siguranței

În tabelul A se combină principalii doi factori care influențează estimarea riscului, și anume gravitatea și probabilitatea efectelor negative asupra sănătății/ siguranței. Definițiile următoare ale gravității și probabilității au fost elaborate pentru a contribui la selectarea valorilor corespunzătoare.

Gravitatea

Evaluarea gravității se bazează pe analiza potențialelor consecințe asupra sănătății/siguranței pe care le prezintă produsul respectiv. Trebuie să se stabilească o clasificare specifică pentru fiecare tip de pericol ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ De exemplu, în cazul anumitor riscuri mecanice, se propun următoarele definiții pentru clasificarea gravității, cu vătămrile tipice aferente:

Redus	Grav	Foarte grav
< 2 % incapacitate, de obicei reversibilă și care nu necesită spitalizare.	2 – 15 % incapacitate, de obicei ireversibilă și care necesită spitalizare.	> 15 % incapacitate, de obicei ireversibilă.
Tăieturi ușoare	Tăieturi grave	Leziune gravă a organelor interne
Fracturi ușoare	Pierderea unui deget de la mână sau de la picior	Pierderea membrelor
	Afectarea vederii	Pierderea vederii
	Afectarea auzului	Pierderea auzului

La evaluarea gravității trebuie să se ia în considerare și numărul de persoane care ar putea fi afectate de un produs periculos. Acest lucru înseamnă că riscul prezentat de un produs care poate afecta mai multe persoane în același timp (de exemplu, incendiu sau intoxicare cu gaz de la un aparat care funcționează cu gaz) trebuie clasificat ca fiind mai grav decât un pericol care poate afecta o singură persoană.

Estimarea inițială a riscului trebuie să vizeze riscul pentru orice persoană expusă la produs și nu trebuie să fie influențată de dimensiunea populației expuse la risc. Cu toate acestea, atunci când decid cu privire la acțiunea care trebuie întreprinsă, este justificat ca autoritățile să aibă în vedere numărul total de persoane expuse la un anumit produs.

În cazul multor pericole, se pot lua în considerare circumstanțe extrem de improbabile care ar putea determina efecte grave, cum ar fi atunci când o persoană se împiedică de un cablu, cade și se lovește la cap, ceea ce poate duce la deces, deși este mult mai probabil ca rezultatul unei astfel de situații să fie mai puțin grav. Evaluarea gravității pericolului trebuie să se bazeze pe dovezi rezonabile care să arate că efectele selectate pentru caracterizarea pericolului se pot produce în timpul utilizării previzibile a produsului. Aceste informații pot face referire la cea mai nefastă experiență ce implică produse similare.

Probabilitatea generală

Aceasta se referă la probabilitatea efectelor negative asupra sănătății/siguranței unei persoane expuse la pericol. Nu se ia în considerare numărul total de persoane expuse riscului. Dacă manualul menționează probabilitatea ca un produs să fie defect, această noțiune nu se aplică în cazul în care pot fi identificate toate articolele defecte. În această situație, utilizatorii produselor cu defect sunt expuși complet riscului, iar utilizatorii celorlalte produse nu sunt expuși nici unui risc.

Probabilitatea generală este combinația tuturor probabilităților implicate, cum ar fi:

- probabilitatea ca produsul să fie sau să devină defect (în cazul în care toate produsele prezintă defectul respectiv, probabilitatea este de 100 %);
- probabilitatea ca efectul negativ să se materializeze în cazul unui utilizator obișnuit care prezintă o expunere în funcție de modul de utilizare căreia îi este destinat produsul defect sau care se poate anticipa în mod rezonabil.

Aceste două probabilități sunt combinate în tabelul următor pentru a determina probabilitatea generală indicată în tabelul A.

Probabilitatea generală a efectului negativ asupra sănătății/ siguranței		Probabilitatea produsului periculos		
		1 %	10 %	100 % (toate)
Probabilitatea efectului negativ asupra sănătății/siguranței determinată de expunerea regulată la produsul periculos	Pericolul este prezent întotdeauna, iar efectul negativ asupra sănătății/siguranței poate apărea la utilizarea previzibilă	Medie	Ridicată	Foarte ridicată
	Pericolul se poate produce într-o situație improbabilă sau în două condiții posibile	Scăzută	Medie	Ridicată
	Pericolul se produce numai în cazul în care sunt îndeplinite mai multe condiții improbabile	Foarte scăzută	Scăzută	Medie

Prin combinarea gravității și a probabilității din tabelul A se obține o estimare a gravității riscului. Acuratețea acestei evaluări depinde de calitatea informațiilor de care dispune funcționarul din cadrul autorității de aplicare. Cu toate acestea, evaluarea trebuie modificată pentru a ține seama de percepția societății cu privire la măsura în care riscul este acceptabil. Societatea acceptă riscuri mult mai mari în anumite situații, cum ar fi sectorul automobilelor, decât în altele, cum ar fi sectorul jucăriilor. Tabelul B ia în calcul acest factor.

Tabelul B:

Clasificarea riscului: tipul de persoană, cunoștințele despre risc și măsurile de precauție

Societatea acceptă riscuri mai mari în anumite situații decât în altele. Se consideră că principalii factori care afectează nivelul de risc considerat a fi grav sunt vulnerabilitatea tipului de persoană afectată și, în cazul adulților normali, cunoașterea riscului și posibilitatea de a lua măsuri de precauție împotriva acestuia.

Persoane vulnerabile

Trebuie să se ia în considerare tipul de persoane care utilizează un anumit produs. În cazul în care există probabilitatea ca produsul să fie utilizat de persoane vulnerabile, nivelul la care se consideră că riscul este grav trebuie stabilit mai jos. În continuare se propun două categorii de persoane vulnerabile, cu exemplele aferente:

Foarte vulnerabil	Vulnerabil
Orb	Cu vedere slăbită
Cu invaliditate gravă	Cu invaliditate parțială
Foarte în vârstă	În vârstă
De vârstă foarte mică (< 3 ani)	De vârstă mică (3 – 11 ani)

Adulți normali

Gravitatea riscului pentru adulți normali nu trebuie ajustată decât în cazul în care pericolul este evident și este necesar pentru funcționarea produsului. În cazul adulților normali, nivelul la care se consideră că riscul este grav trebuie să depindă de măsura în care riscul este evident și în care producătorul a luat măsurile necesare pentru ca produsul să fie sigur și pentru a oferi garanții și avertismente, în special dacă pericolul nu este evident. De exemplu, în cazul în care un produs este prevăzut cu avertismente și măsuri de precauție adecvate, iar pericolul este evident, gravitatea ridicată a efectului poate să nu fie considerată gravă la clasificarea riscului (tabelul B), deși este posibil să fie necesare anumite acțiuni pentru a îmbunătăți siguranța produsului. În mod contrar, în cazul în care produsul nu prezintă măsuri de precauție și avertismente corespunzătoare, iar pericolul nu este evident, gravitatea moderată a efectului poate fi considerată gravă în ceea ce privește clasificarea riscului (tabelul B).

Tabelul A – Estimarea riscului

Probabilitatea efectelor negative asupra sănătății/siguranței	Reducută	Gravă	Foarte Gravă
	Foarte ridicată	Foarte ridicată	Ridicată
	Foarte ridicată	Ridicată	Medie
	Ridicată	Medie	Scăzută
	Medie	Scăzută	Foarte Scăzută
Scăzută	Foarte Scăzută		
Gravitatea generală a consecințelor			
Foarte ridicată			
Ridicată			
Moderată			
Scăzută			
Foarte Scăzută			

Tabelul B – Clasificarea riscului

Persoane vulnerabile	Foarte vulnerabile	Vulnerabile	Adulți normali			
			Nu	Da	Nu	Da
RISC GRAV – SE IMPUNE O ACȚIUNE RAPIDĂ			Nu	Nu	Da	Da
Risc moderat – se impun anumite acțiuni			Nu	Da	Nu	Da
Risc scăzut – Acțiune improbabilă						

Tabelul A se utilizează pentru a determina gravitatea efectului unui pericol, în funcție de gravitatea și probabilitatea potențialelor consecințe negative asupra sănătății/siguranței (a se vedea tabelele din note).

Tabelul B se utilizează pentru clasificarea gravității riscului în funcție de tipul de utilizator și, în cazul adulților normali, în funcție de măsura în care produsul este prevăzut cu avertismente și garanții corespunzătoare și în care pericolul este suficient de evident, precum și pentru a decide dacă există o situație de risc grav și dacă se impune o acțiune rapidă.

Exemplu (indicat de săgețile de mai sus)

Utilizatorul unui ferăstrău cu lanț a suferit o tăietură gravă la mână și se constată că ferăstrăul era prevăzut cu un dispozitiv de protecție proiectat necorespunzător, care a permis ca mâna utilizatorului să alunece înainte și să atingă lanțul. Funcționarul din cadrul autorității de aplicare realizează următoarea evaluare a riscului.

Tabelul A – Evaluarea probabilității arată că aceasta este ridicată deoarece pericolul este prezent la toate produsele și se poate produce în anumite condiții. Evaluarea gravității arată că aceasta este gravă, prin urmare gravitatea generală este ridicată.

Tabelul B – Ferăstrăul cu lanț este destinat utilizării de către adulți normali, prezintă un pericol evident, dar nu este prevăzut cu dispozitive de protecție corespunzătoare, prin urmare nivelul de risc este clasificat ca fiind moderat.

Gravitatea ridicată este prin urmare intolerabilă, astfel încât există o situație de risc grav și se impune o acțiune rapidă.

4. CONȚINUTUL NOTIFICĂRILOR RAPEX

4.1. Informații care trebuie cuprinse în formularul de notificare

Informațiile trebuie să fie cât mai complete posibil: punctele de contact trebuie să completeze toate rubricile din formularul de notificare (anexa 1 din Orientările). În cazul în care anumite informații nu sunt disponibile, acest lucru trebuie indicat și explicat. Trebuie să se transmită un calendar pentru furnizarea informațiilor lipsă.

Statul membru care realizează notificarea răspunde pentru informațiile furnizate (DSGP, anexa II punctul 10).

Pentru a fi utilă autorităților celorlalte state membre în activitățile acestora de supraveghere a pieței, notificarea trebuie să cuprindă toate datele necesare pentru a identifica produsul periculos, pentru a-i depista originea, pentru a identifica canalele de comercializare și distribuție a acestuia, pentru a stabili riscurile conexe etc.

Se poate impune obligația de confidențialitate în cazul în care dezvăluirea informațiilor ar periclita protejarea acțiunilor în justiție, activitățile de monitorizare și anchetă sau secretul profesional, cu excepția cazurilor în care există un interes public major de a se dezvălui informațiile respective pentru protecția sănătății și siguranței consumatorilor.

Statul membru care emite notificarea poate solicita de asemenea respectarea confidențialității asupra anexelor la notificare, cum ar fi procedurile legale, care nu conțin informații relevante pentru protecția consumatorului și care trebuie protejate.

În conformitate cu DSGP, publicul trebuie să aibă acces la informații privind caracteristicile de siguranță ale produselor, natura riscului, identificarea produselor și măsurile luate.

Punctele de contact trebuie să verifice cu atenție deosebită dacă următoarele elemente ale informațiilor esențiale sunt cuprinse în notificare:

- o descriere detaliată a produsului (inclusiv, dacă este posibil, codul vama al produsului) împreună cu o fotografie pentru a facilita identificarea acestuia de către autoritățile de aplicare. Identificarea și descrierea produsului trebuie să fie precise pentru a evita orice confuzie cu produse similare din aceeași categorie, dar care sunt sigure;
- evaluarea riscurilor, care să cuprindă mai ales rezultatele testelor efectuate de autoritatea în cauză;
- domeniul de aplicare și natura măsurii luate pentru a evita riscul, durata acesteia și acțiunile de urmărire. Statul membru care emite notificarea trebuie să informeze Comisia cu privire la orice modificare a măsurii luate și la orice decizie finală luată cu privire la produsul în cauză. Statul membru trebuie să precizeze în notificare dacă măsura are un caracter definitiv (de exemplu nu a fost contestată de producător sau de importator sau a fost confirmată de o instanță care nu admite recurs) sau dacă poate face sau face în momentul respectiv obiectul unui recurs. În orice caz, orice modificare a statutului măsurii trebuie comunicată Comisiei;
- informațiile necesare pentru identificarea canalelor de distribuție a produsului și a originii acestuia, în special a producătorului, importatorului sau exportatorului, precum și alte informații legate de trasabilitatea produsului.

În cazul produselor importate din țări terțe și pentru a facilita investigațiile realizate de autoritățile din țara terță de origine a produsului, trebuie să se comunice de asemenea următoarele documente și informații (dacă sunt disponibile): copii ale contractului de vânzare, ale scrisorii de credit, data și portul de export și numărul lotului de produse.

4.2. Informații care trebuie furnizate asupra măsurilor privind utilizarea substanțelor chimice

În cazul în care măsura notificată în temeiul articolului 11 sau al articolului 12 urmărește să limiteze comercializarea sau utilizarea unei substanțe sau a unui preparat chimic, statele membre trebuie să furnizeze cât mai curând posibil o sinteză sau referințele datelor relevante privind substanța sau preparatul în cauză și înlocuitorii cunoscuți și disponibili ai acestora, dacă informațiile vizate sunt disponibile.

De asemenea, statele membre vor comunica efectele preconizate ale măsurii asupra sănătății și siguranței consumatorilor, împreună cu evaluarea riscului realizată în conformitate cu principiile generale de evaluare a riscurilor substanțelor chimice prevăzute la articolul 10 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 793/93 ⁽¹⁾, în cazul unei substanțe existente, sau la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 67/548/CEE ⁽²⁾, în cazul unei substanțe noi.

⁽¹⁾ JO L 84, 5.4.1993, p. 1.

⁽²⁾ JO 196, 16.8.1967, p. 1/67, directivă astfel cum a fost modificată ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 807/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 36).

4.3. *Notificarea măsurilor cu caracter voluntar luate de producători și distribuitori*

Articolul 5 alineatul (3) din DSGP prevede obligația producătorilor și distribuitorilor de a notifica Comisia cu privire la măsurile cu caracter voluntar luate de producători și distribuitori în cazul unui risc grav.

În conformitate cu articolul 12 alineatul (1) al patrulea paragraf, statele membre trebuie să notifice Comisia cu privire la măsurile cu caracter voluntar luate de producători și distribuitori în cazul unui risc grav.

Atunci când autoritățile primesc informații de la producători și distribuitori privind un anumit risc și acțiunile cu caracter voluntar întreprinse pentru a-l evita, ele trebuie să examineze aceste informații pentru a stabili dacă notificarea Comisiei se justifică din cauza existenței unui risc grav, având în vedere criteriile prevăzute la capitolul 3.

O astfel de notificare la nivel comunitar este necesară în cazul unui risc grav ale cărui efecte pot depăși teritoriul unui stat membru (având în vedere criteriile pentru notificarea evenimentelor locale: a se vedea capitolul 2.5).

Informațiile transmise Comisiei trebuie să cuprindă detalii privind acțiunile cu caracter voluntar întreprinse de producători sau distribuitori. Toate informațiile relevante privind riscul trebuie de asemenea notificate. În mod special:

- informațiile necesare pentru identificarea și depistarea produsului sau a lotului de produse;
- descrierea riscului;
- identificarea producătorilor și a distribuitorilor care participă la aplicarea măsurii;
- descrierea acțiunii întreprinse de producători și distribuitori pentru a evita riscurile pentru consumatori (domeniul de aplicare, țările vizate, monitorizarea);
- destinația finală a produsului periculos (distrugere, recondiționare);
- acțiunile de urmărire pe care autoritățile naționale le întreprind pentru a monitoriza eficiența măsurilor cu caracter voluntar întreprinse de producători și distribuitori;
- acțiunile prevăzute în alte state membre de către producători sau distribuitori.

5. TERMENE LIMITĂ PENTRU ÎNAINȚAREA ȘI TRANSMITEREA NOTIFICĂRILOR RAPEX

5.1. *Termene limită pentru înaintarea notificărilor de la statele membre către Comisie*

Punctele naționale de contact trebuie să notifice Comisia cât mai curând posibil și în termen de cel mult 10 zile ⁽¹⁾ după ce autoritățile competente au luat decizia sau au decis să adopte măsuri ⁽²⁾ privind produsele care prezintă un risc grav.

Măsurile sau acțiunile întreprinse de comun acord de autorități și producători și/sau distribuitori trebuie notificate Comisiei cât mai curând posibil și în termen de cel mult 10 zile de la încheierea acordului.

Punctele de contact trebuie să transmită informații Comisiei cu privire la măsurile cu caracter voluntar luate de producători și distribuitori care au fost notificate autorităților din cauza unui risc grav și care depășesc teritoriul unui stat membru. Acest lucru trebuie realizat cât mai curând posibil și în termen de cel mult 10 zile după ce producătorul și/sau distribuitorul au informat autoritatea națională.

În cazul notificărilor care impun acțiuni de urgență ale statelor membre (definite la capitolul 7.1), punctul național de contact care emite notificarea trebuie să informeze Comisia cât mai curând posibil și în termen de cel mult trei zile de la adoptarea măsurii. Acest tip de notificare trebuie să fie întotdeauna precedat de un apel telefonic la numărul de telefon mobil pentru RAPEX al Comisiei (în special la sfârșit de săptămână sau în perioadele de vacanță).

Informațiile privind riscurile grave care urmează să facă obiectul unui schimb de informații în cadrul sistemului RAPEX, în conformitate cu punctul 2.4, trebuie transmise Comisiei cât mai curând posibil și în termen de cel mult zece zile de la informarea punctului de contact.

Punctele naționale de contact trebuie să notifice Comisia cât mai curând posibil și în termen de cel mult 15 zile după ce autoritățile competente au luat decizia sau au decis să adopte măsuri de limitare a comercializării sau utilizării produselor din cauza unui risc care nu este grav.

⁽¹⁾ Toate termenele limită menționate în text sunt exprimate în zile calendaristice.

⁽²⁾ Măsurile, deciziile și acțiunile care trebuie notificate în cadrul sistemului RAPEX sunt descrise la punctul 2.3 din prezentele linii directoare.

Aceste termene limită se aplică schimbului de informații dintre punctele naționale de contact și Comisie. Acestea nu iau în considerare termenele limită de la nivel național care se aplică intern în statele membre (de exemplu, între autoritățile centrale și locale). La nivel național trebuie să se adopte dispoziții corespunzătoare pentru a asigura transmisia rapidă de informații dintre diferitele autorități naționale care răspund de siguranța produselor.

Aceste termene limită se aplică indiferent de orice procedură de recurs inițiată de producător sau de distribuitor sau de orice cerință de publicare oficială.

5.2. Termenele limită ale Comisiei pentru transmiterea notificărilor către toate statele membre

Comisia va transmite notificarea punctelor de contact numai în cazul în care statul membru care emite notificarea a furnizat informațiile esențiale prevăzute la capitolul 4.1. Nici o acțiune de urmărire desfășurată de alte state membre nu s-ar putea realiza în absența acestor informații esențiale.

Comisia va trata informațiile primite conform următoarelor niveluri de urgență:

- notificările care impun o acțiune de urgență din partea statelor membre vor fi tratate ca prioritate de către Comisie și vor fi transmise statelor membre cât mai curând posibil și în termen de trei zile de la primirea acestora;
- notificările de alertă (articolul 12 din DSGP) vor fi transmise statelor membre în termen de cinci zile de la primirea acestora. Această categorie cuprinde măsurile sau acțiunile întreprinse de autorități, acordurile de acțiune între autorități și producători și distribuitori, precum și măsurile cu caracter voluntar luate de producători și distribuitori privind produsele care prezintă un risc grav;
- alte informații privind riscurile grave care trebuie să facă obiectul schimbului de informații în cadrul sistemului RAPEX se vor transmite în termen de cinci zile de la primirea acestora;
- notificările prezentate în conformitate cu articolul 11 din DSGP vor fi trimise de Comisie în termen de 15 zile de la primirea acestora. Aceste notificări se referă la măsurile luate de autorități și care limitează introducerea pe piață sau impun retragerea sau returnarea produselor care nu prezintă un risc grav.

5.3. Termene limită pentru actualizarea informațiilor furnizate de statele membre

Statele membre trebuie să notifice Comisia cu privire la orice modificare sau eliminare a măsurilor sau acțiunilor în termen de cel mult cinci zile după ce autoritățile competente au luat decizia de a modifica sau elimina măsura vizată.

Statele membre pot furniza informații Comisiei în etapa care precede decizia privind măsurile care trebuie luate, în conformitate cu dispozițiile articolului 12 alineatul (1) al treilea paragraf din DSGP. Statele membre vor confirma sau modifica aceste informații în termen de 45 de zile de la prima comunicare a acestora (DSGP anexa II punctul 4).

6. ACȚIUNILE ÎNTREPRINSE CA URMARE A NOTIFICĂRILOR RAPEX

6.1. Acțiuni întreprinse de statele membre pentru a da curs notificărilor

La primirea unei notificări, statele membre trebuie să analizeze toate informațiile care le sunt furnizate pentru:

- a afla dacă produsul a fost comercializat pe teritoriul lor;
- a realiza anchete în vederea colectării tuturor informațiilor relevante;
- a efectua orice evaluare suplimentară a riscului (dacă este necesar);
- a evalua dacă măsurile de la nivel național trebuie adoptate în funcție de circumstanțele proprii ale fiecărui stat.

6.2. Conținutul reacției care trebuie comunicată Comisiei

Numai notificările care implică o acțiune de urgență din partea statelor membre și notificările de alertă (articolul 12) impun o reacție din partea statelor membre prin care acestea să informeze Comisia cu privire la activitățile lor de urmărire și la concluziile desprinse din acestea. Pe de altă parte, notificările prezentate în conformitate cu articolul 11 și sub formă de „Alte informații privind riscurile grave care pot face obiectul schimbului de informații în cadrul sistemului RAPEX” nu impun statelor membre să informeze Comisia cu privire la acțiunile întreprinse ca urmare a informațiilor primite.

După primirea unei notificări care impune o acțiune de urgență din partea statelor membre sau a unei notificări de alertă (articolul 12, toate statele membre trebuie să informeze Comisia, folosind formularul de reacție din anexa II, cu privire la concluziile activităților lor de supraveghere a pieței și, în mod special:

- dacă produsul a fost găsit sau nu;
- orice evaluare diferită a riscului notificat;
- măsurile luate sau hotărâte și motivele care justifică o măsură diferită;
- circumstanțele speciale care justifică lipsa de acțiune sau de acțiune de urmărire.

În cazul în care produsul este fabricat în Uniunea Europeană, iar statul membru care emite notificarea nu este țara de origine a produsului, autoritățile statului membru în care produsul a fost fabricat trebuie să informeze Comisia cu privire la:

- orice contacte cu producătorul;
- măsurile adoptate pentru a se asigura că producătorul soluționează problema la sursă, după caz;
- distribuitorii sau comercianții cu amănuntul ai produsului în alte state membre.

În cazul în care produsul nu este fabricat în Uniunea Europeană, iar statul membru care emite notificarea nu este țara în care produsul a fost comercializat pentru prima dată în Uniunea Europeană, autoritățile statului în cauză trebuie să informeze Comisia cu privire la:

- orice contacte cu reprezentantul producătorului sau cu importatorul produsului;
- măsurile adoptate de reprezentantul producătorului sau de importator pentru a se asigura că problema se soluționează la sursă;
- distribuitorii sau clienții care utilizează produsul în alte state membre.

6.3. Transmiterea către statele membre a reacțiilor primite de Comisie

Comisia va transmite cu prioritate reacțiile primite pentru fiecare caz în parte:

- la notificările care impun acțiuni de urgență din partea statelor membre;
- care conțin o evaluare diferită a riscului;
- care conțin o măsură diferită pentru abordarea riscului.

Comisia va transmite, prin rapoarte săptămânale, reacțiile primite după termenele limită și reacțiile prin care este informată:

- că produsul a fost găsit și că s-au întreprins acțiuni similare;
- cu privire la lipsa de acțiune sau de acțiuni de urmărire din partea statelor membre;
- că produsul nu a fost găsit pe piața națională.

6.4. Termene limită pentru înaintarea reacțiilor statelor membre către Comisie

Comisia nu poate realiza acțiuni de urmărire adecvate dacă statele membre nu își îndeplinesc obligația de a reacționa la notificările primite.

Statele membre trebuie să reacționeze:

- cât mai curând posibil și, în orice caz, în cel mult 20 de zile în cazul în care reacția se raportează la o notificare care impune acțiuni de urgență din partea statelor membre;
- cât mai curând posibil și, în orice caz, în cel mult 45 de zile în cazul notificărilor de alertă cu privire la măsurile luate de autorități, acțiunile convenite între autorități și producători și distribuitori sau acțiunile cu caracter voluntar notificate la nivel comunitar privind produsele care prezintă un risc grav.

În cazul în care produsul este fabricat în Uniunea Europeană, iar statul membru care emite notificarea nu este țara de origine a produsului, autoritățile statului membru în care s-a fabricat produsul trebuie să reacționeze la notificare în termen de 15 zile, furnizând informații privind contactele cu producătorul și măsurile adoptate pentru a se asigura că producătorul soluționează problema la sursă. Același termen limită se aplică statului membru în care își are sediul reprezentantul producătorului sau importatorul produsului, în cazurile în care produsul nu este fabricat în Uniunea Europeană, iar statul membru care emite notificarea nu este țara în care produsul a fost comercializat pentru prima dată în Uniunea Europeană.

Se va trimite o notă de rapel statelor membre care nu au reacționat la notificări în termen de 45 de zile de la data trimiterii notificării. Comitetul DSGP va fi de asemenea informat cu privire la orice reacții care lipsesc.

Comisia va transmite reacțiile după cum urmează:

- cât mai curând posibil și, în orice caz, în cel mult trei zile în cazul în care reacția se raportează la o notificare care impune acțiuni de urgență din partea statelor membre;
- cât mai curând posibil și, în orice caz, în cel mult cinci zile în cazul altor reacții la notificări privind măsurile de la nivel național, acordurile dintre autorități și producători sau acțiunile cu caracter voluntar.

7. EXAMINAREA NOTIFICĂRILOR DE CĂTRE COMISIE

7.1. Verificarea integralității și corectitudinii notificărilor

Punctul de contact al Comisiei verifică toate informațiile primite prin sistem înainte de a le transmite mai departe. Examinarea notificărilor de către Comisie nu implică asumarea răspunderii pentru informațiile transmise, aceasta fiind în continuare asumată de statul membru care emite notificarea.

S-au adoptat dispoziții speciale la nivel intern pentru a transmite informațiile către serviciile vizate din cadrul Comisiei.

Examinarea cuprinde următoarele etape pentru verificarea și completarea informațiilor, dacă este necesar:

Verificarea integralității:

În cazul în care informațiile sunt incomplete, se solicită detalii suplimentare de la punctul de contact de origine.

În cazul în care produsul este fabricat în Uniunea Europeană, iar statul membru care emite notificarea nu este țara de origine a produsului și nu a obținut informații esențiale în vederea notificării, Comisia contactează autoritățile statului membru în care produsul a fost fabricat pentru a completa informațiile privind canalele de distribuție și destinațiile produsului. Autoritățile statului membru de origine vor trebui să obțină aceste informații luând legătura cu producătorul sau distribuitorii.

În cazul în care produsul nu este fabricat în Uniunea Europeană, iar statul membru care emite notificarea nu este țara în care produsul a fost comercializat pentru prima dată în Uniunea Europeană și nu a obținut informațiile esențiale necesare pentru notificare, Comisia va contacta autoritățile statului membru în care produsul a fost comercializat pentru prima dată pentru a obține informații privind posibila distribuție a produsului în alte state membre.

Pentru a verifica notificările primite, Comisia:

- va verifica în general dacă informațiile primite sunt în conformitate cu legislația Uniunii Europene și cu dispozițiile aplicabile funcționării sistemului RAPEX, stabilite de prezentele orientări;
- va contacta statul care emite notificarea, dacă este necesar, pentru a obține informații suplimentare.

Clasificarea:

Notificările se vor clasifica în funcție de gradul de urgență (DSGP anexa II punctul 11) în:

- (a) notificări care impun acțiuni de urgență din partea statelor membre (risc grav, nevoie previzibilă de măsuri care să fie convenite la nivel comunitar și/sau posibila vizibilitate politică a problemei și/sau prezența în mass-media);
- (b) notificări de alertă (articolul 12 din DSGP): măsuri sau acțiuni întreprinse cu privire la produsele care prezintă un risc grav;
- (c) notificări prevăzute la articolul 11 din DSGP: măsuri sau acțiuni întreprinse de autoritățile competente cu privire la produsele care nu prezintă un risc grav;
- (d) numai în scop informativ: informații privind riscurile grave care urmează să facă obiectul schimbului de informații în cadrul sistemului RAPEX, în conformitate cu capitolul 2.4.

Consultări:

În cazul în care produsul notificat intră în domeniul de aplicare a legislației sectoriale speciale, punctul de contact al Comisiei va solicita consultanță experților din alte servicii ale Comisiei, dacă este necesar. Ori de câte ori consideră că este necesar, Comisia poate realiza o investigație din proprie inițiativă sau poate solicita consultanță științifică.

Căutare în baza de date:

Statele membre și Comisia trebuie să evite duplicarea inutilă a notificărilor, prin verificarea notificărilor anterioare din baza de date disponibile, utilizată de autoritățile naționale sau de Comisie.

7.2. Examinarea în raport cu domeniul de aplicare a sistemului RAPEX

Comisia va verifica dacă produsul notificat este un produs de consum care intră în domeniul de aplicare a DSGP în ceea ce privește dispozițiile RAPEX și dacă intră sub incidența unui sistem echivalent de alertă.

Comisia va verifica de asemenea dacă notificarea este în conformitate cu DSGP și cu dispozițiile aplicabile funcționării sistemului RAPEX.

Comisia nu va efectua o evaluare a riscurilor pe care le prezintă produsul. De aceea, statele membre trebuie să includă în toate notificările un rezumat complet al evaluării riscurilor pe care au efectuat-o, precum și rezultatele oricăror teste sau analize realizate pentru a evalua nivelul de risc.

Într-o primă fază, concluziile Comisiei privind clasificarea notificării se bazează pe informațiile furnizate de statul membru care emite notificarea.

După examinare, Comisia înaintează notificarea celorlalte state membre sau solicită clarificări sau informații suplimentare din partea statului membru care emite notificarea.

7.3. Examinarea reacțiilor de urmărire

Pe baza analizei informațiilor obținute din notificări și reacții, Comisia va decide cu privire la acțiunea adecvată, cum ar fi:

- să convoace comitetul DSGP pentru a discuta informațiile primite și rezultatele obținute și pentru a evalua măsurile luate sau care urmează să fie adoptate;
- să solicite o evaluare independentă a riscurilor;
- să realizeze o anchetă în colaborare cu statele membre;
- să consulte un comitet științific din cadrul Comisiei;
- să le atribuie organismelor de standardizare sarcina de a elabora noi standarde sau de a le modifica pe cele existente, în cazul în care nu există specificații de siguranță clare și consecvente pentru o anumită categorie de produse;
- să informeze țările terțe;
- să pregătească propuneri de acte legislative noi sau modificate;
- să lanseze procedura de decizie a Comisiei în temeiul articolului 13 din DSGP, în cazuri de urgență.

La 15 zile de la data expirării perioadei de reacție (45 de zile de la trimiterea notificării), Comisia va trimite punctelor naționale de contact un raport care să cuprindă:

- concluzia finală privind notificarea, având în vedere informațiile primite ca reacții din partea statelor membre. În cazul în care nu sunt necesare acțiuni suplimentare de urmărire, dosarul se închide. Dacă ulterior se produc noi evenimente privind notificarea, Comisia va redeschide dosarul;
- acțiunile de urmărire care trebuie întreprinse de statele membre în cazul în care există reacții cărora nu li s-a dat curs sau dacă există abordări diferite la nivel național.

Comitetul DSGP va fi informat periodic cu privire la toate notificările primite și cu privire la acțiunile de urmărire.

8. REȚEAUA PENTRU SCHIMBURI DE INFORMAȚII ÎN CADRUL SISTEMULUI RAPEX*8.1. Înființarea unor rețele interne bidirecționale de către statele membre pentru colectarea și distribuirea informațiilor relevante*

Statele membre trebuie să se asigure că la nivel național există sisteme care să le permită autorităților naționale, regionale sau locale să cunoască responsabilitățile care le revin și acțiunile pe care trebuie să le întreprindă pentru a informa alte servicii dacă o anumită problemă apare în sfera lor de acțiune.

Statele membre trebuie să instituie o structură internă pe două niveluri formată din:

- un punct unic de contact cu Comisia. Acest punct de contact va trimite Comisiei și va primi de la Comisie toate informațiile care fac obiectul schimbului de informații în cadrul sistemului RAPEX și
- o rețea națională care să cuprindă toate autoritățile care răspund de siguranța produsului. Aceste autorități trimit și primesc de la punctul de contact notificări și reacții. Structura rețelei trebuie comunicată Comisiei.

8.2. *Desemnarea autorităților care răspund de notificarea Comisiei și cărora Comisia le comunică notificările*

Principalele sarcini ale punctelor naționale de contact sunt:

(a) înainte de trimiterea unei notificări în atenția Comisiei:

- de a verifica informațiile primite de la autoritățile naționale, regionale sau locale pentru a decide dacă se impune utilizarea sistemului RAPEX (pe baza directivei, a orientărilor și a experienței anterioare);
- de a verifica dacă produsul a fost deja notificat sau dacă informațiile privind produsul au făcut deja obiectul unui schimb de informații, pentru a evita duplicarea inutilă a acțiunilor;
- de a verifica dacă formularul de notificare și informațiile sunt complete;
- de a clasifica informațiile într-una din categoriile prestabilite de notificări;

(b) după primirea informațiilor de la Comisie:

- de a transmite informațiile autorităților naționale, regionale sau locale care răspund de siguranța produsului la diferite niveluri;
- de a asigura întreprinderea acțiunilor necesare ca urmare a informațiilor;
- de a informa Comisia cu privire la concluziile lor.

De asemenea, punctele naționale de contact trebuie:

- să contribuie la explicarea obligațiilor și cerințelor stabilite de Comisie și a legislației interne pentru producători și distribuitori cu privire la notificarea produselor periculoase;
- să susțină dezvoltarea unei culturi de rețea în rândul diferitelor autorități naționale de la diverse niveluri de activitate;
- să sprijine aceste autorități la utilizarea sistemului RAPEX;
- să se asigure că procedurile interne pentru schimbul de informații funcționează corect.

8.3. *Instituirea măsurilor de cooperare dintre autoritățile competente, în special cu vămile*

Deciziile agenților vamali de a bloca sau respinge produsele la frontierele Uniunii Europene din motive de siguranță prezintă, de asemenea, interes pentru autoritățile de supraveghere a pieței și pentru Comisie. Baza legală pentru astfel de decizii este Regulamentul (CEE) nr. 339/93 al Consiliului din 8 februarie 1993 ⁽¹⁾ privind controalele de conformitate a produselor importate din țări terțe cu normele aplicabile în materie de siguranță a produselor și Decizia 93/583/CEE a Comisiei din 28 iulie 1993 ⁽²⁾ privind stabilirea listei prioritare și neexhaustive de produse prevăzute la articolul 8 din Regulamentul (CEE) nr. 339/93.

Punctele de contact trebuie să informeze Comisia cu privire la aceste decizii. Aceste informații sunt pertinente numai în cazul în care produsul destinat consumatorilor blocat sau respins prezintă un risc grav. Comisia va transmite informațiile punctelor de contact, iar acestea trebuie să transmită informațiile menționate agenților vamali din țara lor pentru a preveni intrarea acestor produse pe piața europeană.

Motivele pentru care se interzice intrarea produselor în Uniunea Europeană trebuie menționate în documentele de însoțire a produselor periculoase.

Punctele de contact trebuie de asemenea să își informeze propriile autorități vamale cu privire la măsurile și acțiunile întreprinse de către autoritățile de supraveghere a pieței cu privire la produsele importate care prezintă un risc grav pentru a evita importurile viitoare din același produs pe piața Uniunii Europene.

⁽¹⁾ JO L 40, 17.2.1993, p. 1, regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 806/2003 (JO L 122, 16.5.2003, p. 1).

⁽²⁾ JO L 279, 12.11.1993, p. 39.

8.4. Mijloace de comunicare, măsuri practice și tehnice aplicabile

Limbile:

Punctele de contact din statele membre pot emite notificarea în limba lor națională și/sau în limba engleză. Comisia va asigura traducerea notificărilor în limbile engleză, franceză, germană, italiană și spaniolă.

Transmiterea prin internet

Sistemul RAPEX utilizează o aplicație software bazată pe internet ca instrument de comunicare între punctele de contact, legată la o bază de date care conține toate informațiile cuprinse în notificări și reacții. Acest sistem, care poate fi accesat la adresa <https://reis.cec.eu.int/reis>, cuprinde toate formularele și ghidul utilizatorului.

În cazul în care apar probleme tehnice cu acest site, punctele de contact pot trimite notificări și reacții prin e-mail (adresă de e-mail: Sanco-Reis@cec.eu.int) sau prin fax dacă (și numai dacă) transmiterea prin e-mail nu se poate realiza (+ 32.2 296.43.23).

Serviciul în afara orelor de program și permanența în perioadele de închidere:

Având în vedere faptul că pot apărea urgențe în afara orelor de program, statele membre trebuie să se asigure că autoritățile lor naționale, regionale și locale pot fi contactate în cazuri de urgență, de exemplu pentru notificări care impun acțiuni de urgență din partea statelor membre.

Schimbările de la nivelul punctelor naționale de contact trebuie comunicate de îndată Comisiei, care le va înainta celorlalte state membre.

Comisia va asigura buna funcționare a sistemului RAPEX la sfârșit de săptămână, în perioadele de închidere și în timpul vacanțelor.

Sfârșitul de săptămână:

Punctele de contact pot lua legătura cu funcționarii care răspund de operațiunile RAPEX la telefon (telefon mobil) în caz de urgență. Acest lucru va permite organizarea rapidă a unei avertizări timpurii.

Perioade prelungite de închidere:

Punctul de contact al Comisiei asigură serviciile necesare pe durata vacanțelor prin folosirea unui telefon mobil și a unui laptop care poate fi conectat la sistem prin internet. În cazuri de urgență, înainte de notificarea Comisiei, punctele naționale de contact trebuie să contacteze funcționarul din cadrul Comisiei care răspunde de permanență, folosind numărul de telefon mobil care va fi comunicat punctelor de contact înainte de începutul perioadei de vacanță.

Punctele de contact trebuie să asigure servicii similare la sfârșit de săptămână, pe perioade scurte de închidere și pe durata vacanțelor. Comisia stabilește o listă cu numere de telefon și fax și adrese e-mail de urgență ale punctelor de contact din sistemul RAPEX, pentru a se asigura că membrii RAPEX pot fi contactați fără întârziere. Orice modificare ulterioară trebuie comunicată Comisiei.

9. COORDONAREA DINTRE RAPEX ȘI ALTE MECANISME DE NOTIFICARE

9.1. Cazurile în care o măsură notificată în cadrul sistemului RAPEX trebuie notificată și în cadrul unui alt mecanism

În cazul în care o măsură cu efecte juridice obligatorii vizează produse destinate consumatorilor care intră sub incidența unei legislații comunitare speciale, cum ar fi jucăriile, aparatura electrică etc., aceasta trebuie analizată și din perspectiva mecanismului de notificare aplicabil în acel sector specific (clauza de salvagardare). Sistemul RAPEX și clauzele de salvagardare specifice sectorului vizat implică obligații legale distincte în ceea ce privește notificarea deoarece îndeplinesc scopuri diferite.

Pentru informații suplimentare privind relația dintre procedurile de notificare și scopurile acestora, consultați „Documentul de orientare privind relația dintre DSGP și anumite directive sectoriale ⁽¹⁾”.

(¹) http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/reviseGPSD_en.htm

9.2. *Norme de simplificare a procedurii de înaintare a notificărilor prevăzute în cadrul diverselor mecanisme*

În cazul în care produsele sunt vizate de alte dispoziții legislative comunitare care implică o procedură de notificare a măsurilor de la nivel național (clauza de salvagardare), prin procedurile sale interne, Comisia se asigură că o singură notificare din partea autorităților naționale îndeplinește diversele obligații de informare a Comisiei în conformitate cu legislația comunitară.

Anexa III cuprinde un formular de notificare comună care acoperă clauza de salvagardare din Directiva 88/378/CEE privind siguranța jucăriilor ⁽¹⁾ și RAPEX.

10. **NOTIFICĂRILE PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 11 DIN DSGP**

10.1. *Domeniul de aplicare a acestor notificări*

Procedura prevăzută la articolul 11 din DSGP vizează schimbul de informații dintre statele membre și Comisie pentru produsele destinate consumatorilor (descrise la capitolul 2.1) care nu prezintă un risc grav pentru sănătatea și siguranța consumatorilor (având în vedere criteriile privind riscul grav prevăzute la capitolul 3).

Măsurile adoptate de statele membre, cum ar fi cele descrise la capitolul 2.3, care limitează introducerea pe piață a produselor care nu prezintă un risc grav, trebuie notificate Comisiei, precizându-se motivele pentru care sunt adoptate.

Statul membru care emite notificarea trebuie să informeze Comisia în ceea ce privește orice modificare a măsurii luate și decizia finală adoptată referitor la produsul în cauză.

În cazul în care statul membru consideră că efectele riscului nu depășesc sau nu pot depăși teritoriul său, acesta trebuie să notifice măsurile vizate în măsura în care acestea implică informații care ar putea prezenta interes pentru alte state membre, în conformitate cu capitolul 2.5.

10.2. *Conținutul notificărilor*

Statul membru care emite notificarea trebuie să includă în formularul de notificare (anexa I):

- o descriere detaliată și o fotografie a produsului pentru a facilita identificarea acestuia de către autoritățile de aplicare;
- rezultatele evaluării riscurilor efectuate de autoritatea în cauză care justifică măsura adoptată;
- domeniu de aplicare, natura, durata și urmărirea măsurii luate pentru a evita riscul;
- informații care permit identificarea canalelor de distribuție și a originii produsului, precum și alte informații legate de trasabilitatea acestuia.

În cazul în care informațiile nu sunt disponibile în totalitate, acest lucru trebuie precizat și justificat și trebuie prevăzut un calendar pentru furnizarea informațiilor lipsă.

10.3. *Prelucrarea și termenele limită pentru transmiterea notificărilor prevăzute la articolul 11*

Punctele naționale de contact trebuie să notifice Comisiei măsurile și acțiunile întreprinse cât mai curând posibil și, în orice caz, în termen de 15 zile după ce autoritățile competente au luat decizia de a limita comercializarea sau utilizarea produselor din cauza unui risc.

Termenul limită nu depinde de nici o procedură de recurs inițiată de producător sau de distribuitor și nici de cerințele de publicare oficială.

Pe baza informațiilor cuprinse în notificare, Comisia va evalua dacă aceasta este în conformitate cu legislația comunitară și cu orientările. Dacă este necesar, Comisia va contacta statul care emite notificarea pentru a obține informații suplimentare.

Comisia va transmite notificarea celorlalte state membre în termen de 15 zile de la primirea acesteia, cu excepția cazurilor în care consideră că măsura în cauză nu este conformă cu cerințele. În astfel de situații, Comisia va informa statul membru care a inițiat acțiunea, explicând motivele pe baza cărora a ajuns la această concluzie.

Statul membru care a inițiat acțiunea poate înainta din nou notificarea, luând în considerare observațiile prezentate de Comisie.

În cadrul acestei proceduri, celelalte state membre care primesc o nouă notificare prevăzută la articolul 11 nu trebuie să informeze Comisia cu privire la modul în care s-a dat curs notificării.

(¹) JO L 187, 16.7.1988, p. 1.

10.4. *Dispoziții practice pentru transmiterea notificărilor prevăzute la articolul 11*

Punctele de contact și Comisia vor folosi site-ul <https://reis.cec.eu.int/reis> pentru transmiterea notificărilor prevăzute la articolul 11. Pe acest site se găsesc formularul standard pentru notificările prevăzute la articolul 11 și ghidul utilizatorului pentru aplicația bazată pe internet.

În cazul în care apar probleme tehnice cu acest site, punctele de contact pot trimite notificări prin e-mail (adresă de e-mail: Sanco-Reis@cec.eu.int) sau prin fax dacă (și numai dacă) transmiterea prin e-mail nu se poate realiza (+ 32.2 296.43.23).

ANEXA I

FORMULAR DE NOTIFICARE

- în temeiul articolului 11 din Directiva 2001/95/CE
- în temeiul articolului 12 din Directiva 2001/95/CE
- care impune acțiuni de urgență din partea statelor membre

INFORMAȚII GENERALE

01. Statul care emite notificarea și persoana de contact:
02. Data notificării:

PRODUSUL

03. Categoria de produse și codul vamal:
04. Denumirea produsului, marca, prețul și țara de origine:
05. Tipul/Numărul modelului/Codul de bare/Codul lotului:
06. Descrierea/fotografia (format .jpg) produsului și ambalajului:
07. Standarde sau reglementări aplicabile:
08. Dovada de conformitate:

PRODUCĂTORUL

09. Numele, adresa și informațiile de contact ale producătorului sau ale reprezentantului acestuia:
10. Numele, adresa și informațiile de contact ale exportatorului/importatorului:

DISTRIBUITORUL și COMERCIANTUL CU AMĂNUNTUL

11. Numele, adresa și informațiile de contact ale distribuitorilor sau ale reprezentanților acestora:
12. Furnizorul (magazin, supermarket, prin comandă, internet) și țările de destinație:

PERICOLUL

13. Tipul de risc:
14. Sinteza rezultatelor testelor/analizelor și concluziile:
15. Descrierea accidentelor care s-au produs:

MĂSURILE ADOPTATE

16. Măsuri cu caracter voluntar (domeniul de aplicare, natura, durata):
17. Măsuri obligatorii (domeniul de aplicare, natura și durata):

ALTE INFORMAȚII

18. Informații suplimentare:

ANEXA II

Reacția la notificarea în temeiul articolului 12 din Directiva 2001/95/CE

01. **Statul care emite reacția și persoana de contact:**
  02. **Data reacției:**
  03. **Numărul notificării, statul care emite notificarea și denumirea produsului:**
  04. **Produs găsit:** da/nu
  05. **Evaluarea riscului:**
  06. **Măsuri cu caracter voluntar** (domeniul de aplicare, natura, durata și justificarea):
  07. **Măsuri cu caracter obligatoriu** (domeniul de aplicare, natura, durata și justificarea):
  08. **Durata:**
  09. **Alte informații:**
-

ANEXA III

FORMULAR DE NOTIFICARE PENTRU JUCĂRII

Marcați căsuța corespunzătoare de mai jos:

☐ Notificare în conformitate cu articolul 7 din Directiva 88/378/CEE din 3 mai 1988 privind siguranța jucăriilor – Clauza de salvagardare	Folosiți părțile 1 și 2 din formular A se trimite prin Reprezentața permanentă de pe lângă UE la Secretariatul General al Comisiei, împreună cu o copie electronică la adresa Entr-Textile-Leather-Toys@cec.eu.int
☐ Notificare în conformitate cu articolul 12 din Directiva 2001/95/CE pentru siguranța generală a produselor și în conformitate cu articolul 7 din Directiva 88/378/CEE privind siguranța jucăriilor	Folosiți părțile 1 și 2 din formular A se trimite prin https://reis.cec.eu.int/reis și la ENTR-Textile-Leather-Toys@cec.eu.int Având în vedere faptul că notificarea constituie clauză de salvagardare, aceasta trebuie transmisă și prin Reprezentața permanentă la Secretariatul General al Comisiei.

PARTEA 1

CLAUZA DE SALVGARDARE PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 7 DIN DIRECTIVA 88/378/CEE PRIVIND SIGURANȚA JUCĂRIILOR

Marcați căsuța corespunzătoare de mai jos și indicați motivele:

	Lipsa conformității este determinată de:	Motive
	☐ Nerespectarea cerințelor esențiale menționate la articolul 3, în cazul în care jucăria nu este conformă cu standardele [articolul 7 alineatul (1) litera (a)]	
	☐ Aplicarea incorectă a standardelor [articolul 7 alineatul (1) litera (b)]	
	☐ Neajunsuri ale standardelor [articolul 7 alineatul (1) litera (c)]	
INFORMAȚII SUPLIMENTARE ANEXATE		
	Copia rezultatelor testelor, certificatelor, examinărilor etc.	
	Copie a textului măsurii de la nivel național	

PARTEA 2

- în temeiul articolului 12 din Directiva 2001/95/CE
- care impune acțiuni de urgență din partea statelor membre

INFORMAȚII GENERALE

Statul care emite notificarea și persoana de contact

Data notificării

PRODUSUL

Categoria de produse și codul vamal

Denumirea produsului, marca, prețul și țara de origine

Tipul/Numărul modelului/Codul de bare/Codul lotului

Descrierea/fotografia (format .jpg) produsului și ambalajului

Standarde sau reglementări aplicabile

Dovada de conformitate

PRODUCĂTORUL

Numele, adresa și informațiile de contact ale producătorului sau ale reprezentantului acestuia

Numele, adresa și informațiile de contact ale exportatorului/importatorului

DISTRIBUITORUL și COMERCIANTUL CU AMĂNUNTUL

Numele, adresa și informațiile de contact ale distribuitorilor sau ale reprezentanților acestora

Furnizorul (magazin, supermarket, prin comandă, Internet) și țările de destinație

PERICOLUL

Tipul de risc

Sinteza rezultatelor testelor/analizelor și concluziile

Descrierea accidentelor care s-au produs

MĂSURILE ADOPTATE

Măsuri obligatorii (domeniul de aplicare, natura și durata)

ALTE INFORMAȚII

Informații suplimentare

ANEXA IV

TERMENE LIMITĂ PENTRU PUNCTELE NAȚIONALE DE CONTACT

ACȚIUNE	TERMEN LIMITĂ (a se vedea capitolul 5)
Trimiterea notificărilor privind situațiile de urgență către Comisie	Cât mai curând posibil sau în cel mult trei zile
Notificarea Comisiei cu privire la deciziile luate și acțiunile întreprinse: <ul style="list-style-type: none"> — de către autorități, în cazul unui risc grav; — conform acordului dintre autorități, pe de o parte, și producători și distribuitori, pe de altă parte. 	Cât mai curând posibil sau în cel mult 10 zile
Notificarea Comisiei cu privire la măsurile cu caracter voluntar luate de producători și distribuitori	Cât mai curând posibil sau în cel mult 10 zile
Transmiterea către Comisie a informațiilor privind riscurile grave care pot face obiectul schimbului de informații în cadrul sistemului RAPEX	Cât mai curând posibil sau în cel mult 10 zile
Informarea Comisiei cu privire la deciziile și acțiunile întreprinse de autorități în cazul produselor care nu prezintă un risc grav	Cât mai curând posibil sau în cel mult 15 zile
Confirmarea sau modificarea informațiilor care au fost deja furnizate înainte de luarea deciziei sau a măsurii	Cât mai curând posibil sau în cel mult 45 de zile
Informarea Comisiei cu privire la orice modificare sau anulare a măsurii sau acțiunii notificate	Cât mai curând posibil sau în cel mult cinci zile
Reacția la o notificare care impune o acțiune de urgență din partea statelor membre	Cât mai curând posibil sau în cel mult 20 zile
Reacția la o notificare a deciziilor și acțiunilor luate de autorități, a măsurilor și acțiunilor convenite între autorități și producători și distribuitori, a măsurilor cu caracter voluntar luate de producători și distribuitori	Cât mai curând posibil sau în cel mult 45 de zile
Reacția la notificări legate de produsele fabricate sau introduse pentru prima dată pe piață pe teritoriul statului în cauză	Cât mai curând posibil sau în cel mult 15 zile

ANEXA V

TERMENE LIMITĂ PENTRU PUNCTUL DE CONTACT AL COMISIEI

ACȚIUNE	TERMEN LIMITĂ (de la primirea informațiilor de către Comisie)
Trimiterea notificărilor privind situațiile de urgență către punctele naționale de contact	Cât mai curând posibil sau în cel mult trei zile
Notificarea punctelor naționale de contact cu privire la deciziile și acțiunile întreprinse de către autorități, la măsurile și acțiunile convenite între autorități și producători și distribuitori, la măsurile cu caracter voluntar luate de producători și distribuitori	Cât mai curând posibil sau în cel mult cinci zile
Transmiterea către punctele naționale de contact a informațiilor privind riscurile grave care pot face obiectul schimbului de informații în cadrul sistemului RAPEX	Cât mai curând posibil sau în cel mult cinci zile
Transmiterea notificărilor punctelor naționale de contact prezentate în conformitate cu articolul 11 din DSGP	Cât mai curând posibil sau în cel mult 15 zile
Transmiterea reacțiilor la notificări care impun acțiuni de urgență din partea punctelor naționale de contact	Cât mai curând posibil sau în cel mult trei zile
Transmiterea reacțiilor la notificările deciziilor și acțiunilor luate de autorități, ale măsurilor și acțiunilor convenite între autorități și producători și distribuitori, ale măsurilor cu caracter voluntar luate de producători și distribuitori	Cât mai curând posibil sau în cel mult cinci zile
Transmiterea unei note de rapel către punctele naționale de contact care nu au emis o reacție la notificare	La 45 de zile de la trimiterea notificării inițiale